

2. Korintským 13:5 Sami sebe zkoušejte, jestli ve víře, sami sebe zkoumejte [abyste se osvědčili]. Či nepoznáváte sami na sobě, že Ježíš Kristus [je] ve vás? Ledaže byste byli neosvědčení.

RH – časopis Review and Herald, 12. července 1887, odst. 9 Vy však namítnete: „Jak mám poznat, že Kristus přebývá v mém srdci?“ Když vás někdo kárá nebo opravuje ve vašem způsobu života a věci se nevyvíjejí podle vašich představ – jestliže to v takovém případě ve vás vyvolává vášně, místo abyste snášeli napomenutí a byli trpěliví a laskaví, pak ve vašem srdci Kristus nepřebývá.

RH – časopis Review and Herald, 9. dubna 1901, odst. 6 Jestli v nás přebývá Spasitel odhalujeme našimi slovy. Duch svatý nepřebývá v srdci toho, kdo je podrážděný, když druzí nesouhlasí s jeho představami a plány. Ze rtů takového člověka vycházejí jízlivé [n.: uštěpačné] poznámky, které Ducha Božího zarmucují a odhánějí a rozvíjejí vlastnosti, které jsou spíše ďábelské než božské.

DA – Touha věků 353.2 Kristovi služebníci nemají jednat podle pokynů přirozeného srdce. Potřebují být v úzkém spojení s Bohem, jinak – při provokaci – povstane jejich „já“ a vyhrlí proud mnoha nevhodných slov, které nejsou jako rosa či tichý déšť svlažující vadnoucí rostliny. Přesně to Satan chce, aby dělali, vždyť to jsou jeho způsoby. Drak je tím, kdo se hněvá; zlobou a obviňováním se projevuje ďáblův duch. (srv. TV 223.4)

2SM – Vybraná svědectví, 2. svazek 382.1 Je dobré si s vážností a úzkostí v srdci položit otázku: "Pěstuji si závist, je žárlivosti dovoleno nalézt si místo v mém srdci?" Pokud ano, pak tam Kristus není.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 441.2 Ať nikdo v této věci neklame své vlastní nitro. Chováš-li v sobě pýchu, samolibost, lásku k nadřazenosti, ješitnost, nesvatou ctižádost, reptání, nespokojenost, hořkost, zlé řeči, lži, podvody, pomluvy, nemáš ve svém srdci Krista a z důkazů vyplývá, že máš mysl a povahu Satana, ne Ježíše Krista, který byl tichý a pokorného srdce.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 16.3 Kristova mírnost projevená v rodině přinese štěstí všem jejím členům; nevyvolává hádky, neoplácí zlá slova pronesená v hněvu, nýbrž uklidňuje podráždění a šíří laskavost, kterou pociťují všichni v dosahu jejího vlivu. (srv. MON 17.4)

1. Janův 4:12-13,16b ¹²...Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle [je dokonalá]. ¹³Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal ze svého Ducha.... ¹⁶ ... Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm.

RH – časopis Review and Herald, 14. srpna 1888, odst. 6 Nemůžeme být vznětliví a netrpěliví, a přitom být křesťany, neboť vznětlivý a netrpělivý duch není Duchem Kristovým.

1. Korintským 13:4-7 ⁴Láska je trpělivá [pomalá k hněvu], dobrotivá [laskavá], láska nezávidí [nesoupeří/nežárlí], [láska] se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se [nenechá se vyprovokovat k hněvu], nepočítá zlo. ⁶Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. ⁷Všechno snáší [přikrývá], všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 235.5 Když podléháme netrpělivosti, vyháníme tím ze srdce Božího Ducha a dáváme prostor charakteristickým rysům Božího nepřítele.

RH – časopis Review and Herald, 11. října 1892, odst. 1 Nemůžete se nechat unášet svým vlastním temperamentem, jít vlastní cestou, a přitom zůstávat Božími dětmi.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 606.3 Člověk, který podléhá netrpělivosti, slouží ďáblu. **Římanům 6:16** „Komu se propůjčujete jako otroci k poslušnosti, koho posloucháte, toho jste otroky.“

MYP – Poselství pro mládež 114.3 Pokud se oddáváme hněvu, chlípnosti, chamtivosti, nenávisti, sobectví nebo jakémukoli jinému hříchu, stáváme se služebníky hříchu. **Matouš 6:24a (B21)** „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům.“ Sloužíme-li hříchu, nemůžeme sloužit Kristu.

Jan 8:34 Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu.

2. Petrův 2:19b Vždyť čemu člověk podlehne [co člověka přemůže], tím je zotročen.

RH – časopis Review and Herald, 8. března 1892, odst. 8 Když se podřizujete pocitům svého přirozeného srdce a dovolujete tělesné přirozenosti, aby měla navrch, pak se ptám: Jakou máte jistotu [ujištění], že vás Boží moc uchovává ke spáse?

1. Janův 3:9-10 (B21) ⁹Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰Podle toho se poznají děti Boží a děti ďábla: kdo nežije spravedlivě a nemiluje svého bratra, není z Boha.

1. Janův 3:14-15 ¹⁴...kdo nemiluje [bratra], zůstává ve smrti. ¹⁵Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 440.2 Když lidé praktikují jakýkoli známý hřích, jsou zvázeni na vahách a shledáni nedostatečnými. Je výsadou každého Božího syna být skutečným křesťanem v každém okamžiku; tehdy má celá nebesa na své straně. Má Krista, který přebývá v jeho srdci skrze víru.

1. Janův 5:18 Víme, že kdo je narozen z Boha, nehřeší; ale ten, kdo byl zplozen z Boha, střeží sebe samého a ten Zlý se ho nedotýká.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 389.1 Jestliže jsme přijali a osvojili si Ježíšova slova poučení, je pro nás trvale přítomen a ovládá naše myšlenky, postoje a činy.

RH – časopis Review and Herald, 4. dubna 1893, odst. 7 Pokud v nitru nepřebývá Kristus, vládne a ovládá ho jiný duch; ale Kristus, drahocenný Spasitel, má být pro křesťana všim ve všem V člověku má žít Kristus. Pavel říká: **Galatským 2:20** „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 619.1 Všichni musí sami pro sebe získat živou zkušenost; Kristus musí být zakotven v jejich srdci a jeho Duch musí ovládat jejich pocity, jinak jejich vyznání víry nemá žádnou hodnotu a jejich stav se stane ještě horším, než kdyby o pravdě nikdy neslyšeli.